

— „Забѣлѣжи, до тукъ Омасъ доведе васъ, сега той на сражение иде“!

— „Какъ? Искате да ни оставите? изплашенъ извикалъ Бенъ.

— „Ти силенъ достатъчно. Лина сжщо тука“, отговорилъ той. „Лина познава гората. Тя — води, Всѣ тамъ — той показалъ по посока на изгрѣвълъ слънце. „Скоро дойдете до рѣка, вървите по течение нея. Има ли опасностъ, Омасъ дойде“!

Тихо станалъ индианецътъ отъ огъня и се изгубилъ въ гората.

Бенъ уловилъ пушката си по-здро и хвърлилъ нови съчки на огъня. Очитѣ му почнали да се затварятъ ала той се ококорвалъ и рѣшилъ да не заспива цѣла нощъ.

Нощта се прѣвалила. Зазорило се. Майката, уморена отъ миналия день, не се пробуждала. Не искалъ да я буди и синъ ѝ. Той чакалъ да се разсъмне хубаво, та тогава да продължатъ пжтуването.